

ЧАСОПИСЬ
для
русских родин.
Виходить щодня
крім днів по
неділях і святах.

БУЖОВИНА

Редакция і адміністрація в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.

Передплата
10 зр.

По виборах.

(Голоси рускої праси.)

З нових виборів до ради державної вийшло в Галичині все до дев'яти послів руских. Число невелике і невідповідне чисельній силі народу руского в Галичині.

Слідити нині за причинами сеї неудахи виборчої — каже *Руслан* — не на часі. Пристрасти завгодно ще розбуджені, щоби об'єктивна критика йно-що довершеної акції виборчої нашла собі приступ до розгорячених умів всеї суспільности рускої. Скажемо лише коротко, що по нашій думці причина неудахи виборчої лежала головню в обставині, що Русини-народовці розбилися як-раз перед акцією виборчою на два табори та що ту ситуацію з'умів як найлучше використати для себе комітет центральний польський.

Таку евентуальність предсказували ми в своїм часі. Бачучи, на що заносить ся, ми і кликали до відвороту з дороги, на котру вступили деякі видніші личности з посеред Русинів і потягнули за собою не лише товариство наше політичне але і прасу народовецьку. Ми указували дуже виразно на небезпечність союзу з елементами, що чейже яко прості негатори Руси не могли мати на оці добро сеї Руси. Ми і перестерігали перед продажем найсвятіших ідеалів Руси за ціну кількох мандатів. Та на жаль — інакше стало ся. Амбіції і завзятість руска велила радше розбити силу народовців, як шукати порозуміння...

Повторило ся те саме, що діялось при недавніх виборах соймових, з тою однак ріжницею, що тепер частина народовців скапітулювала вже навіть з „самостійної“ акції виборчої, а подала руку тим, котрих остаточно цілею було і буде убити, „сенаратизм“ Руси від Москвщини... Що-ж буде тепер?

Ми дивимо ся на справу холоднокровно. Русь не пропала тоді, як один посол руский яко

делегат сойму галицького сидів в раді державній, она і не пропаде, коли нині в тій раді засаде дев'ять послів. Ми не десперати і з даними обставинами, хоч як они прикри, уміємо числити ся. Вибрані послі не мають звязаних рук, ні Поляками, ні правительством. Іх вяже лише добро народу, що поручив їм заступництво своїх інтересів, як національних, так і економічних. Задача їх проста, ціль ясна. Они мають в будучім шестиліттю подбати з одного боку, щоби і до народу руского примірено ті права і свободи, які заporučають основні закони державні всім народам австрійським а з другого боку лежить на них обовязок, двинути економічно селянина через дальше об'єднуванє тягарів і креяцію відповідних інституцій в его користь.

На тім полі зійдуть ся всі теперішні послі. Всі они стоять кріпко при прапорі національнім, всі відчувають біду селянства руского з рівним розумінєм, всі они вийшли без помочи наших домородних ренегатів, а минушість їх дає нам достаточну поруку, що они згдану задачу сповнять совістно.

Тількож не від законодатних тіл виключно зависить доля народів. До того треба і праці дома. А на працю таку маємо тим більшу надію, бо маємо, судячи по руху виборчим, певність, що маси народу нашого свідомі своїх потреб та що інтелігенція руска більше заняла ся тими масами, ніж се було давнійше. Против руху людового, що проявив ся в цілїм краю, не піде нині ніхто розумний. Добре, що рух такий проявив ся. Лише звести сеї рух в русло позитивного труду над собою — отсе не мала але і конечна задача для нас всіх.

То-ж мимо неудахи виборчої ми спокійно глядімо в будучність нашу. Задачею всіх нас буде кріпити ся. На високу політику ще для нас буде часу досить.

*

Руский краєвий комітет в Галичині дивить ся на результат виборів інакше, як *Руслан* і в відозві до виборців каже так :

„Виборці!“

З предложених нашими комітетами повітовими а поставлених краєвим комітетом кандидатів вийшли лише три послі до ради державної, о котрих можемо бути пересвідчені, що они будуть поступати солідарно після оголошеної в наших відозвах програми, згідно з волею народу, що їх вибрав. (П. Яросевича не може *Дьло* числити за свого, п. Окуневського також не дуже. *Ред.*)

В прочих 22 округах вибрані — ні, не вибрані, лише оголошені кандидати противної сторони. Против оголошенню незгідному з дійстністю, яке наступило н. пр. в Бережанах, в Дрогобичі, в Скалаті, роблять ся відповідні кроки.

Поминувши некорисний на-разі результат, маємо зазначити дві віраді появи.

Перша то згода і одностійність серед руского народу в цілїй акції виборчій. Супротив спільної задачі і спільного противника замовкли цілком попередні спори партійні рускі, як в краєвим комітеті так і всюди в повітах поступали в повній гармонії. (Хоч певно москвофілам не йшло о скріплене народовців. — *Ред.*)

Друга — то свідомість, дозрілість і оживленість нашого народу. З небувалим доси одушевленєм і мужеством ішов наш убогий і смирний нарід, з виємкою кількох повітів, за свої святі права против всяких покус, хитроцей, обманств і насильств, наражаючи себе на всякі переслідованя і шкоди, не сходячи однакж при-тім з законної дороги. Весму народови, як інтелігенції, іменню патріотичному нашому духовенству, так селянам і міщанам, а особливо чесним нашим виборцям складаємо за се пожертвоване сердечну подяку.

За остатні 125 літ ніколи в покою не поїе тільки жертв руский нарід в Галичині. Тисячі матеріальної шкоди, кілька трупів, богато позалічених і сотки арештованих покрили виборче боевище. Але жертвенність тая не остане даремною. Раз прокинувши ся, ви і витриваете, а теперішні вибори — то, дасть Бог, остатна

20

ЗАЛІССА.

Повість

ОСИПА МАКОВЕЯ.

(Дальше.)

— І не знати властиво, що собі тато думає — замітила Ольга докірливо.

Славко усів на лавку і справді не знав, що на ті всі питання відповісти. Настала хвилька мовчаня і з заслоненої комнати долетів знов слаберчкий плач молодой сестрички.

— У-ве! у-ве! — стала Зоня покривляти ся і коли по личку її котили ся дві ясні сльози, уста розгирли ся до злого усьміху.

— От бачите! — замітив Славко — Зоня вже потішила ся.

— Ага! потішила ся! — відповіла та знов повуро.

До альтани надбігли з города молодші сестри, семилітна Мариня і чотирилітна Клявдзя. Ті вже десь очивидно від слуг, дізнали ся також, що дістали ще одну сестричку, і зараз тим похвалили ся.

— Я маю сестличку маленьку! — ска-

зала Клявдзя, притискаючи до себе ляльку з відломаною ногою.

— Чи може ту, що на руках тримаєш? — спитав Славко, усьміхнувшись.

— Е! ні! — відповіла мала. — То иньша, така, що кличить.

— Я її буду колисати! — похвалила ся старша, Мариня. — І буду їй сьпіванки сьпівати.

— А ти знаєш такі сьпіванки? — спитав Славко.

— Знаю! — відповіла Мариня і тоненьким голосом просьпівала: „Ой ходить сон коло вікон!“

— І я знаю також — похвалила ся Клявдзя і засьпівала: — „Всі ви, хлопці, баламути!“

Славко засьміяв ся в голос, взяв малу Клявдзю на руки, поїдував і посадив на коліна. Сестри також усьміхнули ся.

— А ти ту малу сестричку, що кричить, любиш? — спитав Славко у Клявдзі.

— Люблю.

— І я люблю — додала Мариня.

— Бачите, то ви ліпші сестри, як ті старші! — замітив Славко і з усьміхом звернув ся до старших сестер.

— От, діти ще! — відповіла Зоня поважно.

— Ов, яка мені доросла! закип собі брат. — Ти ще сама дитина.

— Я вже не дитина, шіснайцять літ маю!

— Ага! то тому ти вже кидаєш так на Дороша очима.

Ся замітка діткнула Зоню несподівано глибоко; она розплакала ся і вийшла з альтани.

— Бе-е-бе! стала покривляти ся маленька Клявдзя. — Плаче так, як сестричка там в хаті.

— Аї, ти пестійко бабусина! — сказав Славко і поставив Клявдзю, на ноги на своїх колінах. — А мене ти любиш?

— Люблю.

— Якже ти вмієш любити?

— От так! — сказала Клявдзя, покляла ляльку на стіл, обняла брата дрібними рученятами за шию і поїдувала его в уста.

— Ну, коли ти мене так любиш, то я тобі мушу зірвати красну грушку. Ходи зі мною! І ти, Мариню ходи!

В альтані остали ся Ольга і Наталка.

побіда наших противників, їх пановане на Русі скінчить ся вже небавом.

Супротив зайшовших незаконностей визнаємо всі наші комітети повітові і всіх людей доброї волі, щоби заклали протести. Нехай в тій цілі зо всіма призираними матеріалами удають ся безпроволочно до наших правників у своїм повіті, а де такого нема, до правників у Львові, щоби належито виготовлений і підписаний протест міг вислати ся найізнійше дня 27-го н. ст. сего місяця до президії палати послів у Відні.

Відписи тих протестів, евентуально доповнені ще вістями, характеризуючими теперішні вибори, усильно просимо прислати нами до краевого комітету, щоби ми чим скорше могли виготовити пропам'ятну книгу о сих виборах, при котрих заходили такі події, що за границями нашого краю навіть не хочуть їм вірити. Ми мусимо переконати світ, як поступають з нами наші славянські братя в краю конституції і рівноправности. Кожде донесене має бути заосмотрене підписами віродостойних осіб для нашої відомости.

Сі дві роботи: протести до парламенту і протест перед всім цивілізованим світом то буде закінчене нашої акції виборчої. Відтак наступить дальша робота.

Не уставайте в ревности і витревалости! Сонце свободи і правди нашої вже зачинає всходити...

НОВИНИ.

Чернівці, дня 20-го марта 1897.

Низша гімназія в Чернівцях має зачати будувати ся вже сеї весни. Магістрат потвердив договір, що відноситься до відступлення даром міського ґрунту під будову.

П. Володимир Лавровський, родом з Зібулок, член і б. голова товариства „Січ“ у Відні, рівнож б. голова „Академічної Громади“ в Кракові, досягнув в університеті віденським степенем і титул доктора всіх наук лікарських. В. Лавровський звістний також з літературних праць. Недавно друкувало ся в „Буковині“ его хороше оповідане „Марта“, а перше „Оля.“

Они вже не плакали, але з лица були понурі.

— Чи наша Зоня не залюбила ся припадково в Дороші! — спитала Наталка.

— Не знаю.

— А чого-ж так розплакала ся!

— От, дитинні примхи!

— Може... То він уже професором?

— Хто?

— А Дорош?

— Ні, він що-йно суспендом буде.

— То кілька платні буде мати на місяць?

— П'ятьдесят ринських.

— Ов! то на велике місто за мало.

— Для него одного досить!

— Але коли-б хотів оженити ся...

— То возьме таку, що гроші має, а певне ані тебе, ані мене.

— Ти вже маєш свого Горошинського — замітила Наталка якимсь невизначним голосом.

— Він так само мій, як твій — відповіла Ольга.

— Чейже тепер батько не буде ждати на лучшего жениха для тебе?

— Не знаю. З нашим татом годі що говорити...

— Давнійше приїжджали до нас в такий час різні питомці, а тепер нікого не видно.

Вибори з сільської курії в Бережанах. „Діло“ доносить, що староста в Бережанах по голосованю видалив всіх виборців з салі і полишив ся з комісією. Комісія прийшла до результату, що Романчук дістав тільки 46 голосів а Валевский 130. По оголошеню такого результату 59 виборців підписали в канцелярії д-ра Чайковського карне донесене о сфалшоване виборчого акту.

Урядові інформації суть звичайно докладні, але звичайно і дуже повільні (винявши при виборах). Таке було, здає ся і з тими інформаціями, на котрих опирав ся президент краю граф Гоес наводячи против висказів наших послів, що Канада корисна для колонізації. Кілька літ тому були там ще пригідні ґрунта, але їх уже позабирали колоністи зі всіх країв. Бо не лише наші мужики перли ся за море, але ішли тисячі і з інших країв, з Німеччини, Ірландії і др. Але окрім самої колонізації треба взяти ще під розвагу небезпеченства і труднощі самого переселення для нашого селянина, що не знає тамошнього языка, ні порядків, а часто ще до того безграмотний, не вміє розізнати навіть номерів. Така еміграція є вправді також „відпливом людности“ — але хіба в неминучу погибель.

Диети посольські. В Європі не платять диет послам парламентарним лише Німеччина Англія і Іспанія. Найвищі платні, бо по 9000 франків річно, одержують послы французкі а крім того мають безплатно залізницю і то I. класу. Угорщина дає 2.400 зр. річно, около 15000 марок на мешкане і знижку білетів на залізничних державних. Голяндія платить членам другої палати 2000 річно і винагороджене за кошти подорожи. Греція 1400 марок за звичайну сесию, а 890 зр. за надзвичайну. В Швеції одержують члени палати низшої 1330 марок за сесию; за кождий день неоправданой неприємности відтягають 11 марок. Бельгія послам замешкалим в Брукселя не платить ніяких диет, замісцевим 320 марок місячно. Всі інші держави платять диети денно і так: Румунія 20 марок, Австрія 10 зр., Болгарія і Швайцарія 16 марок, Пруси 15 марок, Португалія 15 марок, але лиш убогим послам і свободну їзду, Саксонія 12 марок, так само Баденія, Гессія 9 марок послам замешкалим за Дармштадтом, Баварія 10 марок послам мешкаючим поза Мюнхеном і безплатну їзду I класи, Віртембергія 9.50 марок і кошти подорожи, князівство Саско-кобрургіско-готайске 6 марок послам

— По що мають приїздити?

Наталка не знала, що на се відповісти, встала цомалу з лавки і вийшла в город. Ольга лишала ся в альтані, разом зі своїми понурими думками. А жадна з них не мала відваги вступити до хати...

Там же в хаті, о. Левіцький по богослуженю, упевнившись о здоровлю жінки, похажав з люлькою в губах по своїй канцелярії і думав, що чинити. Не брав він собі зросту своєї родини так до серця, як доньки, але й сам перед своєю матерію признав ся, що волів би сина, як доньку. Мати, бабуся Клявдзя, хотіла ему з тої нагоди богато наговорити, але нині не мала на се часу. І так о. Левіцький сам остав ся зі своїми думками. Він бачив, що й се не добре і се зле, але дальше не сягав думками, будучности своєї родини не старав ся навіть собі уявити. Знати було з его поступованю щось з магометанського фаталізму; він ждав не знати на кого і на що. Одно лиц розумів тепер ясно, що ему треба доконче богато-богато, як найбільше гроший, бо без них загине разом з родиною. І він рішив ся не жалувати ніякого селянина і за треби церковні правити як найбільше.

(Дальше буде).

мешкаючим в Готі, пиншим 10 марок, безплатний білеть II. класи і 3 марки на дрібні видатки. Данія лише 6.75 марок і білет до театру, а Норвегія дає не лише 13.50 марок, кошта подорожи, але ще в разі недуги безплатне лічене а навіть операцію зубів. Послы парламенту німецького мають безплатну залізницю до Берлина, послы же парламенту англійського і іспанського не можуть користати навіть з такого добродійства.

Увільнене о. Бариша з виборчої вязниці дало нагоду станіславським Русинам до сердечної овації для него. Перед судовою салею зібрало ся много народу — найбільше (около сто) селян з Угринова, де о. Бариш єсть парохом, і станіславської рускої молодежи. З-перед салі судової рушили о 7-ій годині всі перед браму вязниці, співваючи „Многая літа“, а перед самою брамою відспівано пісню „Шалійте, шалійте.“ Втім отворила ся тюремна брама і вийшов о. Бариш. Парохіянє та молодіж вхопили его на руки і на поклик одного з молодежи: „Тому, що потерпів за нас, сотвори Госюди многая літа!“ — відспівано грімко „Многая літа.“ О. Бариша стрітила его подруга з сестрою, а коли они всіли на бричку, селяни відчепили коні і вуки з молодіжю потягли віз ринком попри руску катедру аж до Народної Торговлі, співваючи по дорозі „многая літа“, „Мир вам братя“, „Шалійте“, „Ще не вмерла Україна.“ При Народній Торговлі бричка остановилась, а о. Бариш, злізши з неї, на дверех Народної Торговлі подякував зібраним за овацію сими словами: „Мої панове! Я не гіден тої чести, яку Ви мені вчинили (голоси: „гіден! гіден!“) Дякую Вам з цілого серця! Заспівайте-ж тепер „многая літа“ нашій матері-Руси, нашому бідному народови!“ Зараз понесло ся знов грімко „многая літа“, відтак „Шалійте, шалійте.“ „Ще не вмерла Україна“ і молодіж спокійно розійшла ся до мів, а селяни лишили ся ждати на свого пароха, котрого повитала в Народній Торговлі станіславська руска інтелігенція.

Загинув ученик 6. класи черновецької висшої гімназії — Юрий Граматович, син пароха з Вашківців і вескі стараня від кількох днів, щоби его відшукати, остали ся безуспішні.

Відчит Екснера, двірського радника і секретаря комісії для австрійського відділу на французькій виставі в р. 1900 зібрав в великій салі промислового музею в Чернівцях всі знатні личности черновецькі і заінтересував надзвичайно всіх. Прелегент описував дива тої вистави, що має дати вірний образ розвою європейської культури за послідних сто літ: як було 1800 р. а як єсть 1900 року. Результат викликав уже в описі правдивий подив у слухачів.

Наука про людске тіло (соматологія) і про здорове (гігієна) має бути заведена в мужеских і женських семинариях учительських після розпорядженя міністра просвіти, яке видав для всіх краєвих властей шкільних. Того предмету має учити доцент-лікар та звертати увагу передовсім на більше плекане тілесних вправ, як найліпший спосіб, щоби навчити дитину відваги, притомности і панованя над собою. Учитель науки здоровля має вказувати з натиском на ті небезпеченства, які викликає безнастанне духове напружене, та при тім не поминути і того, що для духового розвою потрібна також витревала духова праця. Наука здоровля не повинна розіжнювати, але допомагати до різькості тіла і духа. Метода науки повинна так вести ся, щоби ученик пізнав лихі впливи на здоровле, не надаючи при тім в гіпохондрию. Також треба вистерігати ся піддавати ученикам уривані відомости з медицини, або пояснювати їм хвороби докладнійше, як потрібно для їх знаня. Наука має завсїди показувати ся наглядно. Наука першої помочи має передовсім обнимати осторожности перед затроєнем рани, штучне диханє і тамованє жили при кровотоках а при тім треба передовсім звертати увагу, чого ратуєчий має не робити, не пробувати. На викладах в женських семинариях має ся оминати все, що могло би вразити дівочу стидливість.

Черновецькі гамани надають від двох днів цілому місту якийсь східний характер. Богато масок з почорненими лицами і фантастич-

ними костюмами волочать ся по улицах як дені, так ніч і старають ся звернути на себе увагу прохожих часто не конче приличними жартами. Серед посту маємо мов якусь карикатуру венеціанського уличного карнавалу.

80.000 левів спалив адвокат Данкович в Букарешті. Від якогось часу показали ся у богатого адвоката признаки божевільства. Сму здавало ся, що всі дигають на его жите. На днях казав затонити в печі і запалив велику пачку грошевих паперів та розкинув їх по полю, так що зачали горіти фіранки та меблі. Служба і родина надбігла гасити огонь а хорий утік тимчасом на стрих і повісив ся на шнурі від біли.

Обиватель чи староста? Оповідують в Перемишлі таку історію: В часі виборів з 5. куриї в місті Перемишлі підійшов до старости Лянкевича якийсь робітник і поклепавши его по рамени сказав: „Що-ж обивателю, на кого будем голосувати?“ Староста змішав ся, але зараз і відповів: „Я не обиватель, іно староста!“ Але і робітник не дарував відповіді: „Як то не обиватель, таж будеш разом зі мною голосувати, отже ми оба обивателі.“ За таку „смілість“ велів Лянкевич арештувати робітника, однак суд его зараз увільнив.

Велика крадіж. У Відні доконали в ночі з понеділка на второк великої крадіжки з вломом у ювілера Пляцера при ул. Маріягільф. Після полишених слідів догадують ся, що злодії, котрих було кілька, укрили ся з вечера в уніформовім заведеню Шіка на першій поверсі того самого дому, а відтак вибивши отвір в підлозі, спустили ся до магазину Пляцера, заголомшили ударами пса, котрого там все полишувано на ніч, забрали 100 золотих ланцусків від годинників, 156 золотих перетнів, 144 шпильок з брилянтами і множество дрібніших дорожочинностей, а відтак тою самою дорогою повернули на перший поверх і потайки викрали ся з дому. Одного з винуватців крадіжки увязнила віденська поліція в хвили, коли хотів заставити в банку часть украдених товарів. Називає ся він Іван Ержабек і єсть челядником бляхарским родом з Гедінга на Мораві. Коли его ведено до поліції, загрозив одному з поліціантів ножем і вирвав ся з рук сторожі. Однак публіка придержала его, почім звязаного відтавлено до вязниці.

Огонь. В Сен Мої в Америці згорів семиповерховий дім, в котрім містили ся магазини товарів фірми Елі і спілки. Вартість будинку вносила 200.000 доларів, вартість товарів 1.500.000 доларів, або разом на австрійські гроші около три і пів мільони зр.

Звертаємо увагу наших Читателів на нинішній інсерат краевого Дому рільничо-продукційного Ернеста Балсена в Кракові, котра то фірма здобула собі признане ідуче далеко по-за границі Галичини. — Катальог, котрий фірма пересилає на жадане оплачено і даром, обіймає всякі насіння польні і огородові, дерева і корчі, навози штучні і т. д., а при надходячим запотребованю веснянім є гідним поручення порадником, тим паче, що фірма тая не щадить жертв в організованю інтересу краевого на більшу скалю і на підставі заграничних уліпшень та досвідів.

Лист Магомеда IV. до Богдана Хмельницького має в рукописи якийсь Фатих—Халітов в Казаню і хоче продати его радї міста Київ. До листу долучив Фатих—Халітов копію старого документу в татарській мові і обясняє, що оригінал довгий на два аршини а широкий на один аршин і дуже добре заховав ся. Властителяви дають за него 200 рублів, але він волів би віддати місту Київ. Рада міська передала сю справу проф. Антоновичеві до остаточного рішення.

Самоубийство сповнив управитель дібр Станіслава Богосевича в Милві — Николай Водницький в приступі божевільства.

Скажений пес покусає в Шипинцях 12 літню Анну Скакунівну. Скалічену перевезли до краевого шпиталю в Чернівцях, а звідти вислали єї до інститута проф. Бабеса в Букарешті.

Неімовірне. Перемиська газета „Echo“ доносить, що шляхи залізничні в Галичині обсажені військом, бо власти лякають ся якогось злочину, що міг би потягнути за собою жертви людського життя. Чи у „Echo“ „страх має великі очи“, чи „злоба не має міри?“

Дрібні вісти. В Грацу помер на удар серця Густав Штрорідль редактор клерикального письма „Grazer Volksblatt“ зі зворушеня викликаного вістями про вихід виборів до ради державної. — Проф. Франц Діссанд на женеvesкім університеті зладив приряд, що має стати для уха тим, чим для ока побільшаюче шкло і мікроскоп. Через него можуть і глухонімі чути, а винахідник хоче его удосконалити так, щоби навіть процес мислення можна почути за помочю того винаходу. — В краківскім товаристві забезпечень від огню здефравдував Р. Романовский, агент в Білій 45.000 зр. — В Станіславові підробив Й. Едельштайн, урядник одного тамошнього банку жидівського дві владкові книжечки на 900 зр. — Почтмайстер з Великополя Бачинський арештований під закидом сироневіреня 2000 зр. — За виборчу агітацію увязнено дальше о. Сумика з Волосова і о. Северина Бурачка з Яйковець; в Чернівці увязнено до тепер 26 осіб. — Убога робітниця в фабриці тютюну у Відні, Каш, стала ся богачкою. Унаслідила она по далекім кривнім, котрий сими днями помер в Триесті, спадщину 80.000 фр. — Против винуватців залізничної пригоди під Станіславовом, машиніста Червенця, кондуктора Гоманьського, будника Дзедзіца відбула ся судова розправа в Станіславові. Трибунал засудив машиніста на 5 місяців острої вязниці, а других увільнив.

Телеграми „Буковини“.

З дня 20-го марця 1897 року.

Ментона. Цісар і цісарева відіхали звідси особним поїздом.

Львів. Галицькі комнати торговельні вибрали трех кандидатів польского центрального комітету.

Лінц. При нинішнім тіснійшій виборі з міської куриї вибраний Німець-народовець Песляр.

Берно. Моравські дідичі вибрали після угодової лісти 4 автономістів, 2 консерватистів, 3 уміркованих.

Прага. З вчорашних міських виборів вишли 7 Німців-поступовців, 16 Молодочехів, 1 ческий консерватист — 5 тіснійших виборів відложено на 23-го марця.

Атени. Поль престолонаслідника опустив Атени передефілювавши перед архикнязем. При тім огорнув ентузіазм товпи народа. Грецька фльота відплила вчера рано з Каней до Церіго.

Рим. „Агенция Стефана“ доносить з Каней, що блокаду Греції установили адмірала розпочати в неділю рано. Дотичні повідомлення дійдуть нині до Атен і Царгорода. Держави повідомлять про сей крок ті царства, що були до тепер неутральними в кретенській справі. Границя блокади установлена між 23°24' і 26°30' східної довготи від меридіану грєнвіхского і 35°48' і 34°45' північної ширини. Для грєцких кораблів буде блокада загальною. Кораблі чужосторонні неутральних держав будуть могли прибувати до острова втогди, коли на них не буде грєцких охотників або оружя або поживи для повстанців. Адмірала завізували Грецію, щоби відкликала свої кораблі, бо в противнім разі, почавши від 21-го марця рано проженуть їх силою.

Фальшиве пророцтво.

Чути глас пророка, воїюющего во пустини, що в прізвиськах наших нових послів містять ся вся їх діяльність в будучности. Тепер у них єсть

Барвіньский
Картницький,

що може їм удасть ся згідно поступати. Але що то рускі послі, то у них мусить настати гнеть

Танячевич
Охримович
Вахнянин,

з чого вийде таке, що всі стануть парламентарні

Мандичевский
Окуневский
Винницкий,

і будуть поборювати

Яросевич
Гробельский.

Думки послів по виборах.

Посол Картницький, коли его вибрали ще й до ради державної, здивував ся дуже, вдарив себе по чолі і каже: Я сам не знав, що з мене такий геніальний політик!

Посол Манячевич вдивив ся у воздух і крикнув грімко: Сини Руси-України! Січи запорожска! Тепер я ваш отаман єїчовий, отже ви собі кашу самі варіть, бо я старший.

Посол Барвіньский засьпівав собі:

Рости—рости, барвіночку,
Низенько стели ся,
Хоч тебе і скоти допчуть,
До землі тули ся!...

Охримович зателеграфував до Мандичевского: Найліпшою кваліфикацією на посла є штука ходити — поміж дощ. Мандичевский відповів ему: „І глупота“ — і підписав ся під тим.

Вахнянин: Парлямент — то білярд, політика—то карамболі. Вся річ в тім, аби не за сильно бити, бо готова куля вилетіти з білярду, а тоді треба зложити патик.

Окуневский: Ах, коби то я міг віднайти ідею, займити місце Романчука, прислухати ся природі, почути, як трава росте, поставити ся окуном, і збудувати Русь-Україну від Вислока аж по Чорне море!

Гробельский: Вийду зноміж кацапів, прийду поміж цапів. Радше не рушати ся.

Винницкий: Та процедура з нами нічо не здасть ся! Ми засуджені на смерть!

Пані Ярославичева (Українка) до мужа: Это очень хорошо. Что Вѣна, то не Борщевъ. — Посол Ярославич: Да! Я і так не мав пацієнтів...

Волян собі засьпівав:

Як засядем, братя, ми у Відні,
Радити про злидні і біду,
Посли друкть ся, що народи бідні,
А я собі ухом не веду.
Кришталева чаша, добре вино,
Радьте чи не радьте, все одно!

Народний Дім.

В своїй хаті своя правда —
І велика саля;
Неодна там закохаєсь
Буковинська краля.

Там то будуть жваві танці
І хлопці хороші —
Та на то потрібні перше
Гроші, гроші, гроші!

Відзначене на красній виставі в р. 1894 почетом дипльомом
ц. к. міністерства торгівлі.

Краєве товариство ткацке
„PRZADKA“
 (ПРЯЖА)
 в Коросні

поручає Пов. П. Т. Публіці свого виробу чисто льняні зв'язні
з доброти, ручно ткані

ПОЛОТНА КОРЧИНЬСЬКІ

від найгрубших до найтоньших веб і біле столове о взорі кістковим і адамашковим;
також доставляє матеріялів на комплетні і найдешевші

ВИПРАВИ СЛЮБНІ.

Замовленя просимо надсилати просто до Коросна (почта, телеграф і станція залізнична в місці).

Прібки і ціниики на жадане оплатно і відвотною почтою. (15-52)

Не залишіть прочитати!

М. ФЛЯЙШЕР

робітня одягів для мужчин.

Чернівці, ул. паньска ч. 16.

Виготовляє у браня мужескі після найновішого крою за ціну як найдешевшу.

Замовленя з провінції виконує як найдокладнійше.

Сплата може після умови відбувати
ся ратами.

Заснована в р. 1885-ім.

Діти плаці (бердгери) від 14 зр. в гору.

ДРУКАРНЯ „РУСКОЇ РАДИ“
в Чернівцях.

Перша на Буковині

РУСКА ДРУКАРНЯ

в Народнім Домі

при улиці Петровича ч. 2.

приймає всякі роботи друкарскі в мовах рускій, польскій і німецкій.

ДОБІР БУКВ ВЕЛИКИЙ.

Роботи виконує ся скоро, солідно і дешево.

Русини! удавайте ся з роботами до своєї рускої друкарні!

Котвиця

Liniment. Capsici comp.

з аптики Ріхтера в Празі,
загально признаний знаменитий усми-
рюющий лік на втиране: по ціні 40
кр., 70 кр. і 1 зр.; можна купити у всіх
аптиках. Просимо жадати сей загально
улюблений лік просто під назвою
Ріхтера Liniment з котвицею
і приймати з осторожністю лише флаш-
ки зі значим знаком охоронням „Котвиця“
бо лише ті правдиві.
Аптика Ріхтера під золотим львом у Празі.

Тисяч разів

як найліпші признані

— Насія для засівів на по-
лях і в городах

— Штучні навози

поручає

ЕРНЕСТ БАЛЬЗЕН в КРАКОВІ

ул. Кармелітів 21.

Склад комісійний у Львові

ул. Красіцкого 12.

Повна запурука! Довголітна добра слава.

Поучене як засівати даром і франко.

Для панів учителів!

INSPECTIONSBERICHT

є на складі в друкарні

„Рускої Ради.“

Просимо о замовленя.

„РУСКА БЕСІДА“

в Чернівцях

має на складі отєї свої виданя:

„ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІОТЕКА“

для молодіжи, міщан і селян з року 1886, 1887,
1888, 1890, 1891, 1892 і 1894 по 1 зр. за роч-
ник, а всі 7 разом 6 зр.

„ЧУМА ГОРІЛЧАНА,“

сумна історія, для перестороги і науки. 80 сторін за 20 кр

„Слова правди і науки“

з поезій Тараса Шевченка. Ціна 10 кр.

„25 повісток

для чемних діточок.“

32 сторін. Ціна 10 кр.

„ПРОСКУРКА“

Даруночок для руских діточок. Ю. Федьковича 10 кр.

На почтову пересилку треба додати по 5 кр.
за річник „Бібліотеки,“ а по 2 кр. за кож-
ду поодинокую книжочку.

Замовленя приймає й редакція „Буковини.“

Приватна клініка хірургічна

(Приватна лічниця операційна)

Д-РА СТ. КВЯТКОВСКОГО

емерит. оператора ц. к. хірург. клініки університетскої

Бі.мрота-Гуссенбаєра у Відни

находиться

в Чернівцях, улица Менгера ч. 25.

В справі приймає хорих і інших інформацій
треба удавати ся до управителя приватної клініки Д-ра
Квятковського в Чернівцях, улица ратушева (дім Вішоф-
фера.)

Пам'ятайте на Народний Дім
в Чернівцях!

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Хромовського.

За редакцію відповідає **Осип Маковей.**